

یادبود استاد علم و اخلاق دکتر سید جلال الدین سید فرشی

دکتر علی یعقوبی نوتاش*

استاد سید جلال الدین سید فرشی در بهمن ماه 1311 متولد گردید، پدر؛ سید محمد سید فرشی و مادر؛ بتول پیران، برای پرورش او تلاشی درخور کردند.
استاد در سال 1329 وارد دانشکده پزشکی شد. در سال 1335 فارغ التحصیل طب گردید و سپس در کسوت شاگردان پروفسور یحیی عدل بنیان‌گذار جراحی نوین درآمد.

نویسنده پاسخگو: دکتر علی یعقوبی نوتاش
تلفن: 88810134

E-mail: yaghoobi1381@yahoo.com

* استاد گروه جراحی عمومی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، بیمارستان سینا

حضور استاد در این کسوت با همراهی دیگر هم نسلان شایسته خود منجمله استاد حسابی و استاد هدایت و ... حلقه‌ای دور پروفیسور عدل تشکیل داد که در تمام لحظات زندگی شان بیمار و آموزش پزشکی در متن آن قرار داشته و با تمام توان، صادقانه و با خلوص در خدمت سلامت بیماران قرار گرفتند.

نسل شان با دلسوزی تمام برای آموزش دانشجویان و دستیاران کوشیدند و در بیمارستان سینا در سمت ریاست بخش جراحی سه در تربیت ده‌ها جراح و صدها دانشجوی پزشکی در حد توان کوشیدند.

استاد در طی دوران خدمت در بیمارستان به نظم و ترتیب اهمیت وافری فائل بوده و از زمانی که بیماری را ویزیت می‌کرده در تمام مدت طی مرحله عمل جراحی و بیهوشی بیمار، لحظه به لحظه با او زندگی می‌کرد، طوری که تا رسیدن به مرحله بهبودی کامل تمام ذهن خود را در انجام بهینه مراحل درمان درگیر کرده و پیگیری‌های او در اتمام هر کاری به نحو احسن زبانزد همکاران و شاگردانش بود.

در مسئولیت عضویت در خرید تجهیزات بیمارستانی دانشگاه، شدیداً در هزینه و تهیه اصولی وسایل حساس بوده در تمام مدت در مراقبت از دارائی‌های دانشگاه کوشا بوده پس از سفر به فرانسه و طی دوره تکمیلی به مدت یک سال در پاریس و نیز در سال‌های بعد با یادگیری تکنیک‌های جراحی آن را در بیمارستان سینا پیاده می‌کرد منجمله تکنیک:

[Great Prosthesis for Reinforcement of Visceral SAC (GPRVS)]

برای درمان فتق‌های دو طرفه بزرگ و عود شده که توسط Prof. Stoppa ابداع شده بود آموخته و در سال 1371 در بیمارستان سینا پیاده کرد و به بقیه همکاران آموزش داد. از این روش توسط اینجانب مقاله‌ای ارائه و در مجله دانشکده پزشکی چاپ گردید. ظرافت‌های خاص را که در عمل جراحی Whipple مستقیماً از پروفیسور Rives آموخته بود به دیگر همکارانش آموزش می‌داد. تشویق و ترغیب دیگر همکارانش به پیشرفت در رشته جراحی دغدغه فکری استاد بود و همیشه منتظر نتایج بهتر و پیشرفت همکارانش و بلاخص شاگردان خود بود. پروفیسور عدل و حلقه اطراف او و شاگردانش با تواضع آموخته و یاد داده بودند همگی در آموزش جراحان سنگ تمام گذاشتند. علاوه بر آموزش علمی در رفتار با بیماران، مسائل مالی هرگز مطرح نبوده و سعی می‌کردند بیماری مردم را درمان کنند.

استاد سید فرشی زبان گویای انتقاد روشن و صریح بود و شاید یکی از عللی که مسئولین همیشه فاصله‌ای را با ایشان حفظ می‌کردند، همین مسله بود.

ایشان هراسی از به خطر افتادن موقعیت نداشت و همیشه از ایجاد فشار مالی به بیماران در مصوبه‌های مالی اظهار نارضایتی می‌کرد. ایشان پس از بازنشستگی زود هنگام از دو مسأله رنج می‌برد؛ اولی بازنشستگی در سن 63 سالگی با اینکه استاد تمام دانشکده بود و اظهار می‌داشت که در زمان اوج تجربه که می‌توانست آن را انتقال بدهد بازنشست شده و نیز پس از آن از عدم توجه دانشکده به بازنشستگان و عدم تأمین مالی آزوده خاطر بود.